

Jaarverslag 2014

13 januari 2015, De Swaene

Beste vergadering, het jaarverslag is voor mij een jaarlijkse pijnlijke plicht. Ook voor u, vrijwillig hier aanwezig, ik zie het aan uw kommerlijk gezicht, is het verwerken van een jaaroverzicht een uiterst onverbiddelijk gebeuren dat uw gehoor en denkvermogen aantast door mijn onafgelaten zeuren.

over wat wij, Knesselaarse Rederijkers, een jaar lang hebben uitgevoerd. En dan nog door iemand die over die evenementen in versjes ouwehoert. Eerst had ik gedacht, laat ik uit sympathie met al die anderen die staken hetzelfde doen, maar als griffier en op je eentje kun je geen regering kraken.

Ik heb het dit jaar sobertjes gehouden, want voor mij was dit een 'annus horribilis', een vreselijk jaar, met andere woorden, met als rode draad nogal menigvuldig verlies. Aan dierbaren wel te verstaan, die dit jaar jammer genoeg zijn heengegaan. Vandaar dat, af en toe, in beeld een beeld verschijnt van hem of haar die is vergaan, waardoor ik diep getroffen was en mij soms stimuleerde tot het plengen van een traan.

Zij die vanavond dus in dit verslag een jolige boel verwachten en wat geestigheden, vrees ik te moeten desillusioneren, het humeur ontbrak mij voor enige vrolijkheden...

Nu dus : vooruit maar met de geit,
zie hier van 2014 de voorbije rederijkersactualiteit:

14 januari

Op 14 januari van dat jaar gaat in De Swaene een Algemene Ledenvergadering door, geopend door Erik Wille met een kerst- en nieuwjaarslied, bij gebrek aan kinderkoor. Meteen wordt diezelfde ook verkozen en aangesteld, samen met Guy Busschaert en Tim De Paepe, Klaas Van Outryve en Chris Van Parys, allen neofieten die zich aan het onbeholpen protocol vergapen.

De overhandiging der attributen loopt namelijk spaak, als enige houvast is er een beker waarop hun namen prijken. Wanneer de overige attributen worden uitgereikt, is erg onzeker... Verder heeft Jan Van de Castele een In Memoriam in petto voor wijlen dokter Dhondt gevolgd door 't verslag van 2013 en met een quiz wordt de avond afgerond.

Dit keer hebben Geert De Groote, Rik Saey en Jan van daarnet de vragen opgesteld. We worden in een ijzingwekkend tempo aan beeldfragmenten en vragen blootgesteld. 't Is met veel bewondering dat ik opkijk naar de winnaars Lieve, Walter, Tom en Tim zo moeilijk en zo flitsend, al die vragen: was dit ordinaire hoerenceance of gewoonweg slim ?

Sonja Cantré, mijn eerste liefde en puberale prikkelpop van het kleine scherm... in zwart-wit, wel te verstaan.

11 februari

In februari zitten we in de persoon van ene Eddy Willems gezegend met een evangelist. Hij komt niet met de ware boodschap, maar 't gaat over internet, als computerbeveiligingsspecialist. We zijn zo kwetsbaar als een boreling, zo blijkt, wanneer we ons in cyberspace begeven en eigenlijk hoeft het geen verwondering. Hoe gaat het er aan toe in 't echte leven?

We proberen met alarmsystemen, grendels, camerabewaking... de dieven af te weren. Maar eenmaal surfend op het web, vergeten we onze virtuele bezigheid te protegeren. Via spam, phishing, vreetgrage wormen, geniepige Trojaanse paarden of slinkse virussen proberen snoodaards ons van de digitale snelweg af te rijden en nemen ons ertussen.

Wachtwoorden, pincodes, kaartnummers... daarop zijn die stinkerds aan het azen en voor je 't weet is al je zuur gespaarde geld van je bankrekening weggeblazen. Eddy raadt ons aan te investeren in een goed beveiligingsprogramma, niet op spam te reageren, regelmatig te backuppen en te updaten, om die cybercriminelen doeltreffend af te weren...

Jan Hoet, hoef ik niet uit te leggen, de grote bezieler van de moderne kunst die, hoe hard hij het ook probeerde, mijn visie op de moderne kunst totaal niet heeft veranderd...

14, 15, 21, 22, 28 en 29 maart

Drie weekends op een rij, zes voorstellingen al te samen kijken we in maart naar beneden. 'Van de brug af gezien' speelt in Amerika bij Italiaanse immigranten in een niet zo ver verleden. 't Is het verhaal van Eddy Carbone, zijn vrouw Beatrice en aangenomen dochter Catherine. Hij verdient als dokwerker zijn boterham en laat zich thuis alleen in onderhemdje zien.

Het echte drama begint als de broertjes Marco en Rodolfo het toneel betreden en de jongste volgens Eddy te veel vrije vrijerstijd aan Catherine gaat besteden. Ondanks tussenkomst van Alfieri, advocaat, escaleert de situatie tot een tranendal en eindigt de ziekelijke rivaliteit op dramatische manier met een dodelijke knal.

Koen, Meike, Rachel, Ewoud, Geert en Geert hebben 't beste van zichzelf gegeven en speelden alsof Arthur Miller hen dit stuk op 't lijf had neergeschreven. Ook 't publiek toonde zich heel tevreden met wat de Rederijders presenteerden. zelfs onze penningmeester was goed gestemd om wat ze daarna in de bar spendeerden.

Al zal het in 2015 stukken minder zijn wat we met ons toneel verdienen. Amateurs zijn schaars te vinden en een passend stuk is moeilijk uit te kienen. De Rederijders passen voor toneel dit jaar, maar gaan erom niet zitten grienen de politieke uitkomst is: het lidgeld dus verhogen, allicht niet zonder contramine...

Regine Beer, 93 geworden en overlevende van Auschwitz, ondanks de Duitsers. Die tot haar laatste snik opkwam tegen het fascisme... Een prachtige madam!

22 april

Het doet altijd deugd als er eens iemand uit eigen rangen een causerie komt houden en in april is 't zover als Johan Gussé over Knesselaarse cafés komt kouten, vooral de oude. Met behulp van een boel plaatjes en gekruid met een hoop anekdotes en in eigen dialect, lopen we doorheen tijd en ruimte en doorheen het dorp langs een retrospectief traject.

(Knesselaars !)

Bij Cella of bij Bertha Bellaert, bij steit'n Blein of bij Willy en Suzanne in 't Witte Peird, nog veel meer dan de' die, passeer'n z'allemoale den revue, en echt 't is 't heuren weird. Johan brengt ons mee zijn foto's en vertelsels weere in onzen laân vervloên joôn tijd, en 't doet deugd om 't nog ne keer te beleevn en op te roakeln uit de vergetelheid.

Al die caféboazn en boazin', ge zie z' azo were veur eu euen verschijn' lijk da se woarn Die noam'n en die gezicht'n en ilder truuk'n, 't komt allemoale weere achter al die joarn En dat es al dank zij Johan Gussé, die einlijk zelve ne goe cafébaas was geword'n, maar op joôre leeftijd per malheur in 't onderwijs gesukkeld es, mee andre woord'n.

13 mei

In mei halen we superflik Kris Daels naar De Swaene, een ex-undercoveragent, die ons uitlegt hoe je tot die status komt en waarop kandidaten worden gescand. Enkel met ervaring als politieman, na doorgedreven praktische en psychische proeven, mag je de criminele wereld infiltreren en pogen informatie los te weken van de boeven.

Je werkt onder een valse naam, woont op een ander adres en hebt een fictief beroep. Geen sinecure als je het mij vraagt, want voor je 't weet, loopt alles in de soep. Stel: je hebt een vrouw en kinderen die toevallig langs het restaurant passeren waar je met een hoertje hebt afgesproken om een prostitutienetwerk te infiltreren...

Zwaaien naar je vrouw of kinderen mag je niet en als je diezelfde avond thuiskomt, zwijg je als vermoord, want 't gevaar is groot dat je hele operatie op het koffiekransje komt dat je vrouw de volgende dag met de vriendinnen heeft belegd om bij te praten. Nee, da's te veel geheimdoenerij. Een beetje mag, daar kan een huwelijk wel bij baten.

Die man met het rouwbandje hoef ik zeker niet voor te stellen. Hij die de problemen oploste op het moment dat ze zich stelden. Dit laatste probleem kon hij echter niet oplossen...

10 juni

Als in juni de zomerzonnewende nadert, gaan we met zijn allen Sluis bezoeken, Jantjes stadhuis verkennen en een drenteling maken naar enkele pittoreske hoeken. Twee damesgidsen zijn ons toevertrouwd om Sluis' historie te reconstrueren, de ene wat enthousiaster dan de andere, maar beiden ietwat makjes, mag ik concluderen.

Hoe het ook zij: wie Sluis alleen maar kende van de commercie en het shoppen, leert het stadje nu kennen van een andere kant, zonder te hoeven lopen op de koppen. Het belfort is is het enige op Nederlandse grond en eigenlijk is't gewoon een stadhuistoren, maar 'belfort', net als 'sjuedorans' of 'deusjefoo,' klinkt de Hollanders gewoon beter in de oren.

Hendrik van Dale is met zijn dikke woordenboek de bekendste inwoner van de stad, samen met Jantje, die elk kwartier de torenklok behamert vanuit zijn hoge torengat. De Sluise horeca wordt door dagjesmensen onderhouden, dus gaan 's avonds de meeste deuren toe het lijkt wel of daar berust op het nuttigen van een slaapmutsdrankje nog een zwaar Hollands taboe.

Nog iemand die iedereen kent. Zijn 'schurend scharnierke' stopte op zijn 88 jaar. Hij is hier niet te zien om zijn seksuele escapades, maar wel omdat zijn ik van zijn cursiefjes hield...

11 juli

Een prachtige zomerdag om gezapig door de Westhoek te fietsen, 14-18 achterna zo hebben we ons de 11 de juli voorgesteld, maar 't loopt helemaal mis, of toch bijna. Goed begonnen nochtans, met een boeiend bezoek aan het 'Memorial Museum Passchendaele', maar zodra we starten met onze tocht, begint de regen stante pede uit de lucht te dalen.

Die dag houden we het dus niet droog, hetzij door de regen, hetzij van het transpireren, want op die heuvels in het verre westen is het niet vanzelfsprekend om vlotjes te pedaleren. Van het ene oorlogsmonument naar het andere, met toelichting erbij van een oudstrijder, in de persoon van Johan, die het peloton aanvoert met de allure van een echte landsbevrjder.

Fietsen trekt de eetlust aan en 's middags krijgen we in de Saint-Hubert in Wijtschate een aperitief en een boterham met beleg, voor we verder op de bulten worden losgelaten. Naar Zonnebeke is het nog een end, maar na wat veldwerk en een bommenkrater later, komt leper in 't vizier waar de marktterrasjes lokken, voor een koffie of een frisse pater.

Lekke banden, regenbuien, verdwaalde peddelaars... we hebben die dag heel wat meegemaakt maar zonder verdere noemenswaardige incidenten is iedereen terug in Zonnebeke geraakt. Naar huis toe rijden was een stuk gemakkelijker, alleen maar het gaspedaal indouwen, een frisse douche en daarna hophop naar De Swaene om een afterparty op te bouwen.

Pascal zorgt voor een uitbundige barbecue met alles erop en eraan, wij zorgen voor de ambiance en gieten een stevig glas er achteraan. En om de 11 de juli te besluiten ga ik toch maar ietsje vroeger slapen want door al dat fietsen is't alsof de lucht vanzelf ontsnapt uit mijn soupape...

"Zo ben ik geboren en zo ga ik ook weer dood" zingt Hans De Booij, maar toch niet op deze manier ? Die vervloekte oorlogszuchtige Oekraïeners !

9 september

Na het zomerreces moeten we in september al meteen een vervangprogramma zoeken omdat Frederik Deswaef, op zoek naar roddels, nog een last minute reis heeft kunnen boeken. Gelukkig hebben we in eigen rangen ook een hoop talent dat ons kan entertainen, daarvoor zorgen Jan met wat Knesselaarse oorlogshistorie en Erik met zijn cantilenen.

Bijgestaan door Luc op zijn accordeon brengt hij 14-18 in marktliedjes ten gehore. Jan bijt de spits af met zijn relaas over hoe het er toen aan toe ging hier onder de toren, over de hachelijke jaren voor de dorpelingen met doden, gewonden en vluchtende mensen, ook over gesneuvelde piotten doorheen het land, waarvoor wij nu nog 'den Duits' verwensen.

En alsof 't nog niet genoeg was, kwamen zij 30 jaren later nog eens terug om ons te tiranniseren, na al die moeite en 4 jaar miserie, stonden ze hier toch wel opnieuw om een blitzkrieg te organiseren.

Ook Erik kruidt zijn 'vooiskes' met tussendoor wat oorlogsrelaas en zingt volborstig luid de eenvoudige maar sterk bewogen schrifturen die door de volkszangers werden gekruid met beschuldigende, spottende, zegevierende, profetische, klagende of schampere woorden en ondersteund door lichte en vaak populaire melodietjes, die toen het volk altijd bekoorden.

Die mannen bezorgden ons een leuke avond gebaseerd op andermans oorlogsmiserie, 't Was zeker niet om te lachen in den 'Grooten Oorlog', waarachtig triestige materie ! Misschien is 'leuk' het juiste woord niet dat hier past, maar toch hebben we ervan genoten, daar we op een luchtige manier herdachten hoe de moffen ons land hebben kapotgeschoten.

Die man kent u ook: Flor Van Noppen, broer van. Een kerel waarvoor ik bewondering had om zijn gevecht tegen MSA, een soort celdegeneratie in de hersenen met de gekende ongemakken en het gevolg vandien ...

14 oktober

Op 14 oktober krijgen we een bekende Vlaming uit strafrechtelijke kringen op bezoek, Walter Van Steenbrugge, langharige flamboyante pleiter en schrijver van een boek. 'De affaire justitie' is waar hij het over heeft en met veel bravoure over spreekt. Na 28 jaren aan de balie heeft hij zo zijn ideetjes waar het justitie aan ontbreekt:

ouderwetse napoleontische rechtspraak, overbelaste onderzoeksrechters, falend pro deo, onvoldoende geld voor jurisdictie, te weinig specialisten, gebrekkig strafbeleid in concreto. Zo wordt zijn voordracht één lange jeremiade, met tussendoor een knipoog naar de actualiteit, als hij de Aquino's ter sprake brengt die onlangs voor de rechtbank werden voorgeleid.

'Dura lex, sed lex', dat is zijn motto en zeuren over het benutten van procedurefouten mag de goegemeente doen, maar is verder totaal irrelevant, zo vertelt hij ongezoeten. Speurders moeten zich maar aan de regels houden en binnen de lijntjes kleuren, want wie de wet handhaaft, moet die zelf ook respecteren, herhaalt hij uitentreuren

Ward Ruyslinck. Prijkt hier omwille van zijn schoolboekenauteurschap. Dank zij zijn verplichte lectuur in de humaniora zal ik hem nooit vergeten... Wierook en tranen, a.u.b. !

En onze Darko, allemansvriend, kindervriend en vooral mijn vriend. Om nooit te vergeten !

18 november

In november hebben we de directeur van de Unie der Belgische Brouwers besteld maar in plaats daarvan krijgen we een blauwe cultuurminister, voor hetzelfde geld. Sven Gatz is een ketje én een vlotte prater die zijn beleid hier uit de doeken doet en als we hem mogen geloven kan cultuur met wat minder overheidsgeld even goed.

Met zijn budget wil hij vooral de kwaliteit behouden en naar toegankelijkheid streven, een steunend kader scheppen en inhoudelijk de kunstenaar vooral de ruimte geven. Hij vraagt zich af of de sector niet meer een beroep kan doen op geld van particulieren, en noemt 'crowd funding' en de 'tax shelter' als enkele van de mogelijke manieren.

Het cultuurlandschap is zo divers, betreft tientallen sectoren, te veel om op te sommen en daarbij heeft die ene man nog Jeugd, Media en Brussel om voor op te komen. Ondoenbaar, lijkt me, dat je hier het overzicht bewaart, laat staan dit alles te beheren beter was hij bij de brouwers gebleven, een branche die minder problemen zal genereren omdat in dat geval je enkel de klanten moet contenteren die ook geen subsidies krijgen als ze de cafés frequenteren...

Twee muzikale mensen waar ik van hield. Van het volk en voor het volk, zou je kunnen zeggen. De ene vooral plaatselijk bekend en geliefd, de andere internationaal en vooral op Gents grondgebied, en in een totaal verschillend muzikaal genre niet meer actief...

6 december Patroonsfeest

Het feest van Sint-Elooi in december is altijd een gelegenheid om te vieren, met een aperitiefconcert en een breugelavond om de leden te plezieren. Zaterdag de zesde hebben we een dubbelprestatie samengesmeed met Tuur Florizoone en Herman Leenders, een accordeonist en een poëet.

Herman leest ons zijn gedichten over de liefde en Tuur chaperonneert als hij met zijn vlugge vingers 'allegro con fuoco' over de toetsen scheert. Soms vraagt de poëzie enig effort van het publiek om die te doorgronden en ook de muziek is niet aan de conventionele accordeonstijl gebonden.

Als twee handen op een buik, of zo u wilt, als twee gelijkgestemde zielen presenteren zij een fijn optreden, maar ongeschikt voor lyrische schlemielen. De liederlijke nasleep van die soiree speelt zich in dit bovenzaaltje af, met zoveel bier en wijn en hapjes allerhande, de crisis lijkt wel heel veraf.

Nog 3 muzikanten (blijkbaar een slecht jaargetijde voor de soort ?) De eerste met 'Merci chérie', de tweede met 'Maane vlieger' en de derde een Cocker die kon zingen. Elk van hen heeft op verschillende tijdstippen in mijn leven een rol gespeeld: op amoureux vlak, dansenderwijs of genietend.

Voilà, daar moet u het mee doen. Hoewel ik het niet eens gehad heb over de Palestijnen, de Syriërs of die bloedige terroristen van IS, zet ik er toch een punt achter, trek er een definitieve streep onder, maar zonder te vergeten en dank u voor uw aandacht.

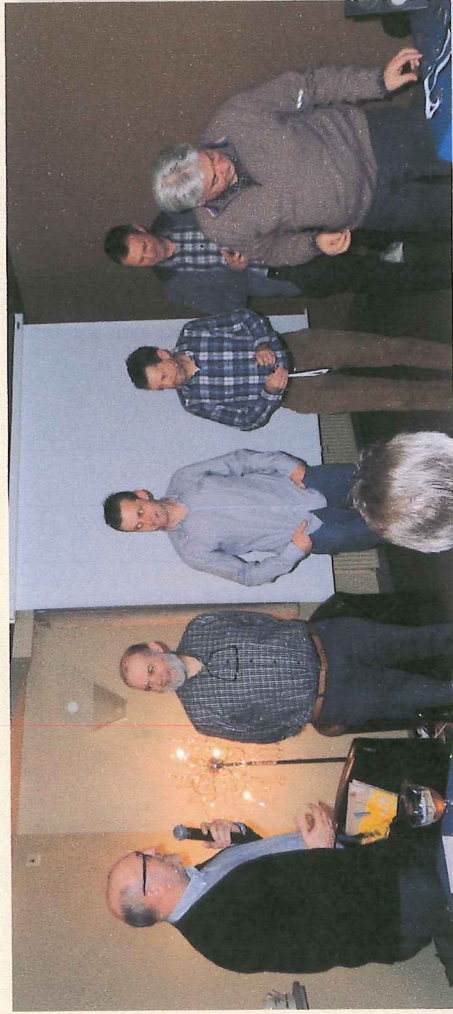

JAARVERSLAG 2014

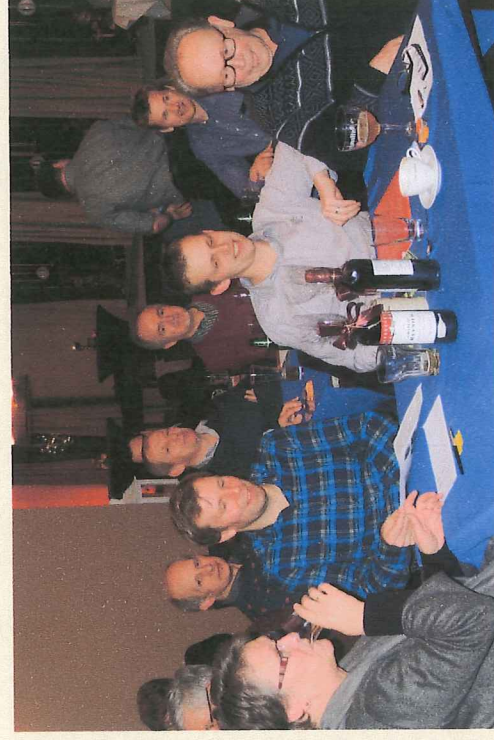
13 JANUARI 2015 DE SWAENE

Dinsdag 14 januari

Algemene Ledenvergadering

9 januari

11 februari

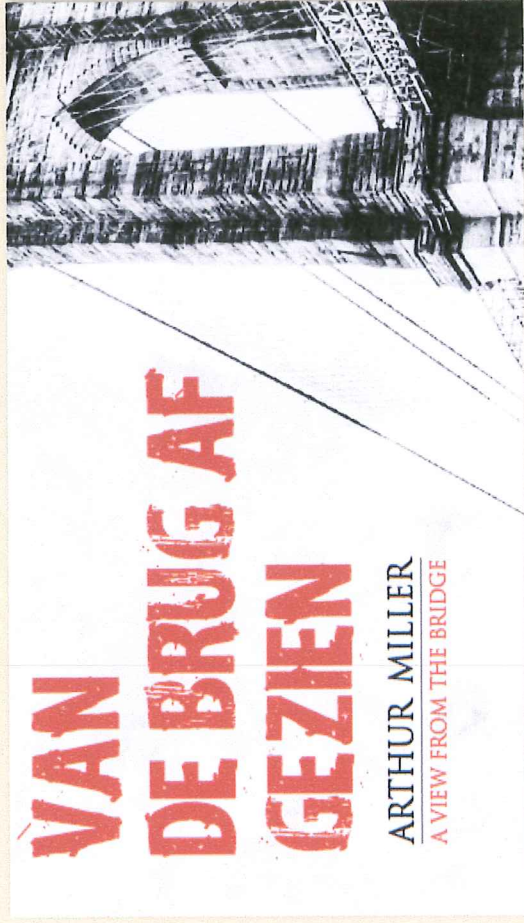
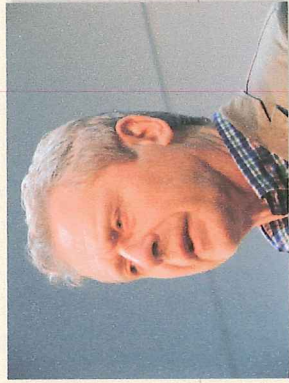
27 februari

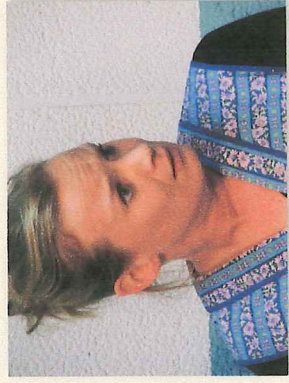
Veilig het internet op ?

14, 15, 21, 22, 28 en 29 maart

23 maart

Knesselaarse cafés (oude voorral)

Uitg. Arnaut.

13 mei

Een leven als superflik

15 mei

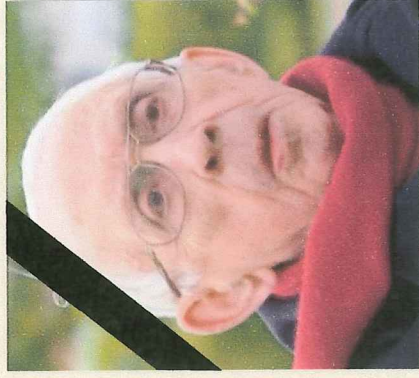

10 juni

Sluis

4 juni

11 juli

Fietstocht in het land van 'Den Grooten Oorlog

298 doden

Vlucht MH17

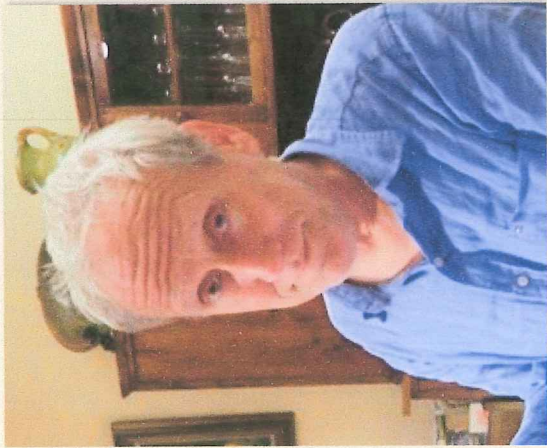

17 juli

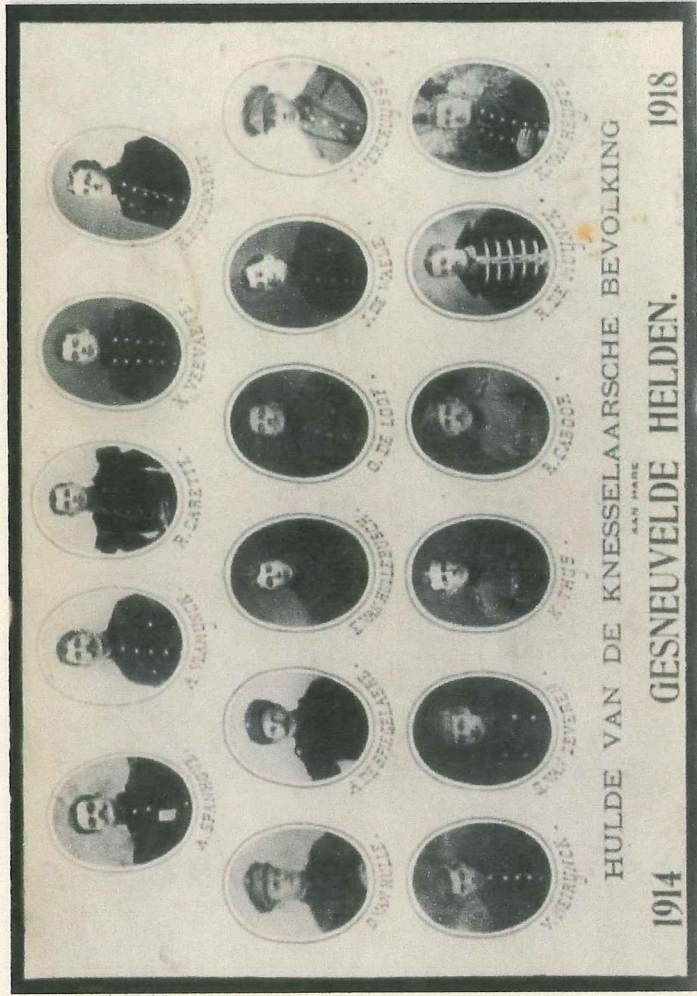

9 september

Knesselare in
14-18
&
14-18 in
marktlidjes

22 september

14 oktober

De affaire justitie

3 oktober

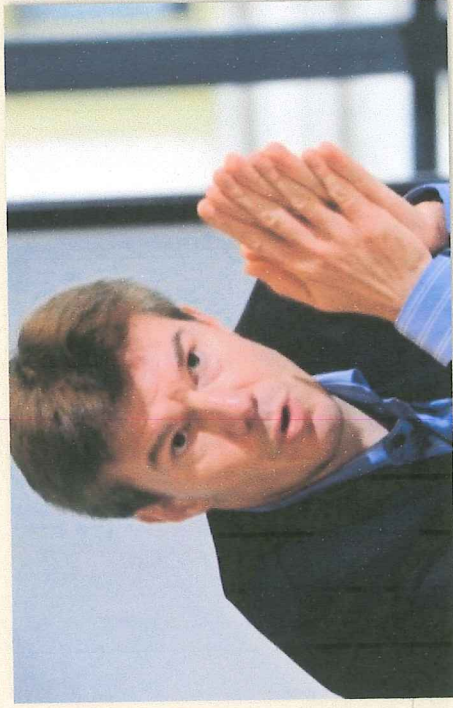
8 oktober

DURA LEX SED LEX

18 november

Cultuur

18 november

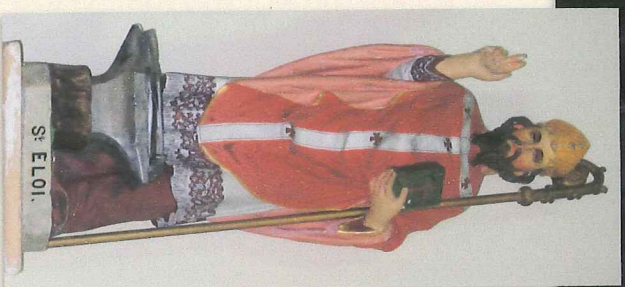

29 november

6 december

Patroonsfeest

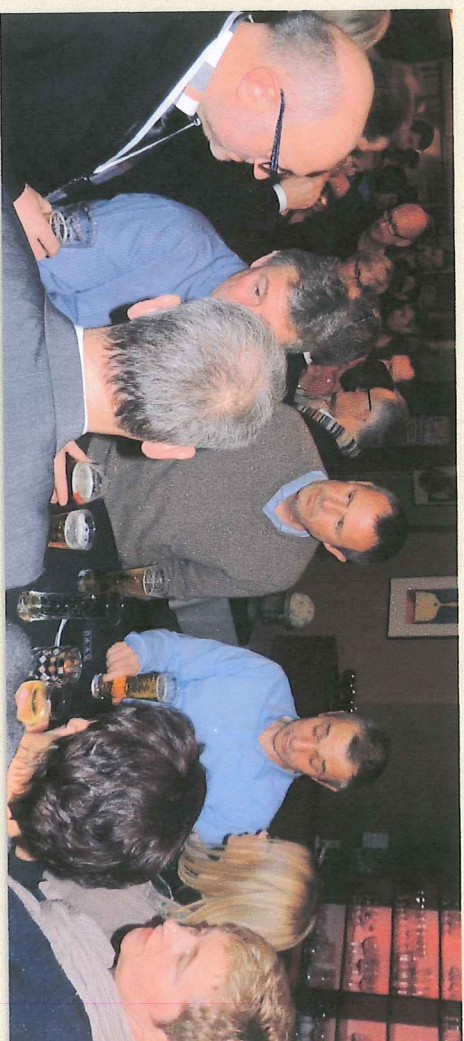
21 december

21 december

22 december

INDEX